

[Leif Hermann]

dre udvalg, nemlig om vi skal tage penge for at kunne vise tegn.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg må virkelig sige tak til alle de mange ordførere, der har vist den utrolige interesse for forslaget. Det er meget sjældent, når vi kommer med forslag, at der er en sådan omhu for dem, sådan at man ligefrem sætter flere ordførere på. Jeg synes, det giver anledning til eftertanke hos os om, hvordan vi i fremtiden kan holde folketinget beskæftiget. I dette tilfælde har det oven i købet den store fordel – og det synes jeg er sjældent – at det ligefrem er morsomt og altså i den grad sætter kreativiteten i bevægelse.

Men netop fordi der har været så utrolig mange ordførere, er det også fantastisk vanskeligt for mig at svare på alle de indlæg, der har været. Det er åbenbart på linie med andre tegn, som hr. Leif Hermann var inde på, noget, som alle kan forstå – det er dette med det jordnære – sådan at alle kan deltage i debatten. Det synes jeg også giver stof til eftertanke her i folketinget, for det må være den vej, det skal gå. Det er den måde, vi kan samle mennesker en fredag eftermiddag i salen på, og det har jeg ellers ikke oplevet var muligt.

Men jeg kan også se, at det naturligvis er et indgreb i frihedsrettighederne, og netop fordi det er et indgreb i frihedsrettighederne, er det også helt rimeligt, at der er mange i salen.

På den baggrund er jeg enig med fru Anne Grete Holmsgård i, at det heller ikke er rimeligt, at det ligger på en fredag eftermiddag, for trods alt må man sige, at folk ikke forventer, der sker noget vigtigt på det tidspunkt, og derfor er de taget hjem. (Munterhed). Nå, men ikke desto mindre bør jeg prøve at komme med et par mere alvorlige betragtninger, siden det jo er en så alvorlig sag, som det er. I virkeligheden kan det næsten ikke gøres bedre end ved at henvise til den meget malende beskrivelse, som Information har haft i sin leder i dag. Vi kan jo se det for os. Der står: »Ved en stille åbrink, i den lille jolle med termokanden eller et par bajere inden for rækkevidde, på havnekajen i storbyen eller på molen, der strækker sig ud i Vesterhavet eller Kattegat, finder vi tusinder af danskere efter fyraften og i weekenderne

glæde ved at kaste en fiskekrog ud i vandet i håbet om at fange noget spiseligt...«. Information medgiver også, at det kun for de færreste er jagten på føde, der er drivkraften.

Men alligevel må vi nok sige, at det trods alt kun for de færreste vil være tilfredsstillende at sidde og fiske i et badekar – det siger jeg godt nok å propos mergelgraven. (Munterhed).

Undskyld, jeg har bare fået noget i halsen – en krog! På linje med mergelgrave havde vi altså ikke tænkt os at kriminalisere den situation. Det være sagt, bare for at det helt klart kan fremgå af denne debat, at det ikke lige var det, vi havde forestillet os.

For så at komme til den ganske alvorlige side af sagen kan jeg sige, at der faktisk er en del foreninger, som gør et meget stort arbejde for, at der overhovedet er noget at fiske, og i virkeligheden drejer det sig naturligvis om at give noget støtte til de mennesker, der betragter dette her som andet end en morsomhed, og som nok også er i stand til at se, at der måske er tale om lidt mere vidtgående miljøovervejelser bag en sådan sag, end det umiddelbart er fremgået af debatten i dag.

Som nogle ordførere har sagt, drejer det sig faktisk også om at skaffe nogle penge til dette område, og dersom nogle af de regeringsansvarlige ordførere er i stand til at skaffe 25 mill. kr. på anden vis eller på anden vis sikre, at der faktisk er nogle fisk at fiske for også sportsfiskere og fritidsfiskere, er jeg villig til at se på tingene, men indtil videre har der nok været mange andre gode ideer, men ikke så mange gode ideer i den retning. Derfor synes jeg, at det, vi skal diskutere, er, om vi kan skaffe nogle midler, hvordan vi skaffer dem mest hensigtsmæssigt, og hvordan vi får en sammenhæng med f.eks. også fritidsfiskerlovgivningen.

I øvrigt er det interessant, at det ikke er nogen morsomhed, når man kalder det en licens, men når det er et tegn, er det pludselig morsomt, det synes jeg også, man skal tage ad notam.

Jeg vil lige sige til hr. Leif Hermann, at det faktisk er ret moderne at vise tegn. Jeg har forstået, at der er en hel del herinde, der er meget glade for Lacostetegnet f.eks., men der er også mange andre tegn i tiden, som man kan vise. Jeg er godt klar over, at hr. Leif Hermann ikke lige præcis har det tegn